

Til nærmere Oplysning aftrykkes nedenfor de paagældende Bestemmelser dels efter Lov 19. December 1902, dels efter Konventionen af 9. September 1886, dels efter Tillægsakten af 4. Maj 1896.

1) *Lov 19. December 1902:*

§ 4.

Ingen Oversættelse af et Værk fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller omvendt eller fra en Mundart til en anden — i hvilken Henseende dansk, norsk eller svensk betragtes som Mundarter af samme Sprog — maa offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

Udgives et Værk samtidigt eller dog i Løbet af et Aar lovligt paa flere Sprog, maa ingen Oversættelse af det til noget af disse Sprog offentliggøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

Iøvrigt maa ingen forinden 10 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket det originale Værk først er udkommet, uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, offentliggøre en Oversættelse af Værket.

Ved Værker, der udkommer i Leveringer, regnes ovennævnte Frister af henholdsvis 1 og 10 Aar fra Udgivelsen af Originalværkets sidste Levering. Ved Værker, der bestaa af flere med Mellemrum udgivne Bind, saa vel som ved Meddelelser eller Hæfter, der udgives af litterære eller videnskabelige Selskaber eller af Enkeltmand, bliver hvert Bind, hver Meddelelse eller hvert Hæfte med Hensyn til Beregningen af de nævnte Frister at betragte som et særskilt Værk.

§ 15.

Som Krænkelse af Forfatterretten anses heller ikke Aftryk i Aviser eller Tidsskrifter af enkelte Artikler eller Meddelelser i andre Aviser eller Tidsskrifter. Dog gælder dette ikke om Artikler, ved hvilke der er taget Forbehold mod Eftertryk. Ogsaa her skal den benyttede Kilde altid tydelig angives.

2) *Konvention 9. September 1886:*

Art. 5.

Forfattere, der henhøre til et af Unionens Lande, eller deres Successorer nyde i de andre Lande udelukkende Ret til at oversætte eller autorisere Oversættelser af deres Værker i et Tidrum af 10 Aar at regne fra Offentliggørelsen af det originale Værk i et af Unionens Lande.

Ved Værker, der udkomme i Hæfter, regnes de 10 Aar først fra Offentliggørelsen af det originale Værks sidste Hæfte.

Ved Værker, der bestaa af flere, med Mellemrum offentliggjorte Bind, saavel som ved Meddelelser og Hæfter, der offentliggøres af litterære eller videnskabelige Selskaber eller af private, bliver hvert Bind, hver Meddelelse eller hvert Hæfte med Hensyn til Beregningen af de 10 Aar at betragte som et særskilt Værk.

I de i denne Artikel omhandlede Tilfælde bliver med Hensyn til Beregningen af Beskyttelsesfristen den 31. December i det Aar, i hvilket Værket er offentliggjort, at betragte som den Dag, paa hvilken det er offentliggjort.

Art. 7.

Artikler i Dagblade eller Tidsskrifter, der ere offentliggjorte i et af Unionens Lande, kunne gengives i Originalsproget eller i Oversættelse i Unionens øvrige Lande, medmindre Forfatterne eller Udgiverne udtrykkelig have forbudt det. For Tidsskrifters Vedkommende er det tilstrækkeligt, at Forbudet er gjort i al Almindelighed foran i hvert Nummer af Tidsskriftet.

I intet Tilfælde kan Forbudet anvendes paa Artikler af politisk Indhold eller paa Gengivelser af Dagsnyheder og „blandede Meddelelser“.